



Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (sedmého senátu)

30. května 2018*

„Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Odměna – Rodinné přídatky – Příspěvek na vzdělání – Odmítnutí náhrady výdajů na vzdělávání – Článek 3 odst. 1 přílohy VII služebního řádu

Ve věci C-390/17 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 28. června 2017,

Irit Azoulay, s bydlištěm v Bruselu (Belgie),

Andrew Boreham, s bydlištěm ve Wansin-Hannut (Belgie),

Mirja Bouchard, s bydlištěm ve Villers-la-Ville (Belgie),

Darren Neville, s bydlištěm v Ohain (Belgie),

zastoupení M. Casado García-Hirschfeld, avocate,

navrhovatelé,

příčemž dalším účastníkem řízení je:

Evropský parlament, zastoupený L. Deneys a E. Taneva, jako zmocněnkyněmi,

žalovaný v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (sedmý senát),

ve složení A. Rosas (zpravodaj), předseda senátu, C. Toader a E. Jarašiūnas, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 22. března 2018,

vydává tento

* Jednací jazyk: francouzština.

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se Irit Azoulay, Andrew Boreham, Mirja Bouchard a Darren Neville domáhají zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 28. dubna 2017, Azoulay a další v. Parlament (T-580/16, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2017:291), jímž uvedený soud zamítl jejich žalobu na zrušení individuálních rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 24. dubna 2015, ve kterých jim nebyly přiznány příspěvky na vzdělání za rok 2014/2015, a v případě potřeby na zrušení individuálních rozhodnutí Parlamentu ze dne 17. a 19. listopadu 2015, kterými se částečně zamítají jejich stížnosti ze dne 20. července 2015.

Právní rámec

- 2 Článek 67 odst. 1 služebního řádu Evropské unie, ve znění použitelném na spor, (dále jen „služební řád“) stanoví:

„Rodinné přídavky zahrnují:

[...]

c) příspěvek na vzdělání.“

- 3 Článek 3 odst. 1 přílohy VII služebního řádu stanoví:

„Za podmínek stanovených v obecných prováděcích ustanoveních úředník pobírá příspěvek na vzdělání svých dětí ve výši skutečných výdajů, které mu vznikly v souvislosti se vzděláním, až do výše 260,95 [eur] měsíčně na každé vyživované dítě [...], které dosáhlo nejméně pěti let věku a pravidelně a celodenně navštěvuje za poplatek základní nebo střední školu nebo vysokoškolské vzdělávací zařízení. [...]

[...]“

- 4 Na základě článku 110 služebního řádu přijal Parlament dne 18. května 2004 obecná prováděcí ustanovení týkající se poskytování příspěvku na vzdělání stanoveného v článku 3 přílohy VII služebního řádu (dále jen „OPU“). Článek 3 OPU stanoví:

„Příspěvek na vzdělávání B zahrnuje do maximální výše stanovené v odstavci 1 prvním a třetím pododstavci článku 3 přílohy VII služebního řádu:

a) poplatky za zápis a za docházku do školských zařízení;

b) náklady na dopravu

s vyloučením jakýchkoliv dalších nákladů, a to zejména:

- povinných nákladů, jako jsou náklady na nákup knih, školních potřeb, sportovního vybavení, pokrytí školního pojištění a léčebných výdajů, poplatky za zkoušky, náklady vynaložené na společné mimoškolní aktivity (jako jsou exkurze, návštěvy a školní výlety, sportovní události atd.), jakož i dalších nákladů spojených s naplňováním vzdělávacího programu navštěvovaného školského zařízení,
- nákladů na účast dítěte na lyžařském výcviku, pobytu u moře nebo ve škole v přírodě, jakož i na obdobných činnostech.“

Skutečnosti předcházející sporu

5 Skutečnosti předcházející sporu jsou popsány v napadeném rozsudku následovně:

„1 První žalobkyně, paní [...] Azoulay, má dítě, které je od září 2014 zapsáno na škole Athénée Ganenou v Bruselu (Belgie). Tři další žalobci pan [...] Boreham, paní [...] Bouchard a pan [...] Neville, mají děti, které jsou zapsány na mezinárodní škole Le Verseau v Bierges (Belgie). Žalobci, jejichž děti byly zapsány v těchto školských zařízeních před rokem 2014, získali náhradu výdajů vynaložených na vzdělávání jejich dětí až do školního roku 2014/2015 v maximální měsíční výši.

2 Mezinárodní škola Le Verseau je nekonfesní škola, která je součástí Fédération des établissements libres subventionnés indépendants (FELSI) (Federace nezávislých dotovaných svobodných školských zařízení) a je dotována Francouzským společenstvím. Předměty jsou od mateřské školy vyučovány ve francouzštině a angličtině profesory, pro které jsou tyto jazyky jejich mateřskými jazyky. Tato škola však není financována plně z uvedené dotace. Má vlastní zdroje, které jsou jí poskytovány mimo jiné neziskovou organizací Les Amis du Verseau (Přátelé školy Verseau).

3 Athénée Ganenou je církevní škola dotovaná Francouzským společenstvím, jehož oficiální a úplný vzdělávací program používá a od prvního stupně přidává několik hodin týdně výuky hebrejského jazyka, historie judaismu, Bible a anglického jazyka. Uvedená škola není plně financovaná z této dotace. Má vlastní zdroje, které jsou jí poskytovány mimo jiné neziskovou organizací Les Amis de Ganenou (Přátelé školy Ganenou).

4 V říjnu a listopadu roku 2014 předložili žalobci žádosti o náhradu výdajů na vzdělávání, které vynaložili za jimi vyživované děti, doplněné o doklady poskytnuté dotčenými školami, jež byly totožné s doklady, které připojili ke svým předchozím žádostem o náhradu takových výdajů na vzdělávání, kterým bylo vyhověno.

5 Dne 24. dubna 2015 obdrželi žalobci oznámení o definitivním zamítnutí jejich žádostí o náhradu výdajů na vzdělávání [...] z důvodu, že podmínky uvedené v čl. 3 odst. 1 přílohy VII služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) nebyly splněny, protože obě dotčené školy nejsou školskými zařízeními podléhajícími poplatku ve smyslu tohoto ustanovení, jelikož dobrovolné příspěvky navrhovatelů ve prospěch dotčených neziskových organizací stojí mimo rámec bezplatné[ho] povinného vzdělávání, jak jej upravují belgické právní předpisy.

6 Každý z žalobců podal dne 20. července 2015 stížnost podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu. [...] rozhodnutími [...] ze dne 17. a 19. listopadu 2015 byly tyto stížnosti zamítnuty [...]. Generální tajemník Evropského parlamentu však rozhodl o přiznání příspěvku na vzdělání za rok 2014/2015 „výjimečně a jako projev dobré vůle“ s tím, že tento příspěvek na školní docházku do mezinárodní školy Le Verseau a školy Athénée Ganenou již na další školní roky nebude přiznán.“

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

6 Navrhovatelé se u Tribunálu domáhali toho, aby zrušil rozhodnutí ze dne 24. dubna 2015 a případně rozhodnutí ze dne 17. a 19. listopadu 2015 „avšak s výjimkou té části, která se týká rozhodnutí generálního tajemníka Parlamentu, kterým jim byl výjimečně a jako projev dobré vůle přiznán příspěvek na vzdělání za rok 2014/2015“, aby uložil Parlamentu, aby jim vyplatil příspěvek na vzdělání za rok 2015/2016 zvýšený o úroky počítané ode dnů, kdy se tyto částky staly splatnými, a aby Parlamentu uložil náhradu nákladů řízení.

7 Navrhovatelé uvedli tři žalobní důvody, z nichž první vycházel z porušení čl. 3 odst. 1 přílohy VII služebního řádu a ze zjevně nesprávného posouzení, druhý vycházel z porušení zásady ochrany legitimního očekávání a třetí vycházel z porušení zásad rovného zacházení a řádné správy. Tribunál

zamítl všechny tři žalobní důvody, a v důsledku toho i návrhová žádání směřující ke zrušení rozhodnutí ze dne 24. dubna 2015. S ohledem na toto zamítnutí uvedl, že již není třeba rozhodovat o návrhových žádáních směřujících k tomu, aby bylo Parlamentu uloženo vyplatit navrhovatelům příspěvek na vzdělání za rok 2015/2016.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 8 Navrhovatelé navrhují, aby Soudní dvůr
 - zrušil napadený rozsudek;
 - vyhověl jejím návrhovým žádáním uplatněným v řízení v prvním stupni a
 - uložil Parlamentu náhradu všech nákladů řízení.
- 9 Parlament navrhuje, aby Soudní dvůr:
 - zamítl kasační opravný prostředek jako neopodstatněný a
 - uložil navrhovatelům náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 10 Prostřednictvím svého prvního důvodu kasačního opravného prostředku zpochybňují navrhovatelé body 31 až 36 a 38 napadeného rozsudku. Tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když vyložil pojem „výdaje, které vznikly v souvislosti se vzděláním [výdaje na vzdělávání]“ ve světle oběžníku Valonsko-bruselské federace č. 4516 ze dne 29. srpna 2013, nazvaného „Bezplatný přístup k povinnému vzdělávání“, který je informativním oběžníkem určeným vnitrostátním orgánům.
- 11 Podle navrhovatelů je pojem služebního řádu „výdaje na vzdělávání“ autonomním pojmem, který musí být vykládán s přihlédnutím k cílům sledovaným právní úpravou, jejíž je součástí, a k jejímu kontextu. Účel přídavků spočívá v zohlednění rodinné situace úředníka a především ve vyplacení „doplatků“ k platu, které souvisejí s výdaji, jež musí skutečně nést, a to bez ohledu na systém, v němž jeho dítě studuje. V projednávaném případě jsou poplatky hrazené navrhovateli určeny k financování vzdělání jejich dětí a jsou náležitě doložené.
- 12 Jak uvedl Tribunál v bodě 32 napadeného rozsudku, navrhovatelé nezpochybňovali, že nezaplacení dotčených poplatků nemůže být důvodem k vyloučení jejich dětí ze zařízení belgického povinného vzdělávání. Děti, jejichž rodiče nezaplatí za jejich účast na specifickém vzdělávacím programu, však mohou být z tohoto programu vyloučeny. Musely by se pak účastnit vnitrostátních vzdělávacích programů, přestože mateřský jazyk dětí navrhovatelů, jakož i jejich kulturní dědictví jsou odlišné od mateřského jazyka a kulturního dědictví belgické populace.
- 13 Navrhovatelé dále tvrdí, že Tribunál zkreslil skutečnosti, když v bodech 31 a 36 napadeného rozsudku uvedl, že fakturace výdajů na vzdělávání ze strany neziskové organizace finančně podporované rodiči žáků není v souladu s vnitrostátním právem, třebaže dotyčné organizace nefakturují plnění, která musí

škola poskytovat bezplatně, ale spíše vzdělání přesahující rámec belgického povinného programu. Jinými slovy, tyto specifické příspěvky slouží výlučně k financování vzdělání, které není dotováno Valonsko-bruselskou federací a odráží specifickou zvolené školy a jejího vzdělávacího plánu.

- 14 Navrhovatelé také zpochybňují bod 40 napadeného rozsudku, v němž Tribunál rozhodl, že „jelikož příspěvky zaplacené dotčeným neziskovým organizacím nemohou být kvalifikovány jako výdaje na vzdělávání, představují výdaje vyplývající z požadavků a činností spojených s dokončením [naplňováním] vzdělávacího programu, a sice z účasti dětí na specifickém vzdělávacím programu a nedotované školní docházce do dotčených škol, a musí být považovány za „další náklady spojené s naplněním vzdělávacího programu navštěvovaného školského zařízení“ ve smyslu čl. 3 druhého pododstavce OPU, které nejsou na základě téhož ustanovení pokryty příspěvky na vzdělávání B“.
- 15 Parlament argumenty navrhovatelů zpochybňuje.

Závěry Soudního dvora

- 16 Tribunál se nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 19 a 20 napadeného rozsudku odkázal na to, že příspěvek na vzdělání podle čl. 3 odst. 1 přílohy VII služebního řádu je určený k pokrytí „výdajů na vzdělávání“, které vznikly úředníkovi u každého vyživovaného dítěte, které pravidelně a celodenně navštěvuje „za poplatek základní nebo střední školu“.
- 17 Navrhovatelé nezpochybňují, že pojem „výdaje na vzdělávání“ je autonomním pojmem unijního práva. K výkladu tohoto pojmu je nezbytné zohlednit zejména jeho znění a cíle sledované právní úpravou.
- 18 Ze znění čl. 3 odst. 1 přílohy VII služebního řádu jasně vyplývá, že vynaložené výdaje musí umožňovat návštěvu zařízení, které účtuje poplatky. Jak uvedla generální advokátka v bodě 2 svého stanoviska, cílem přijetí tohoto ustanovení bylo přizpůsobit příspěvek na vzdělání skutečným výdajům vynaloženým úředníky.
- 19 Článek 3 OPU vykládaný ve světle čl. 3 odst. 1 přílohy VII služebního řádu stanoví, že příspěvek na vzdělání pokrývá poplatky za zápis a docházku do školských zařízení podléhajících poplatku a náklady na dopravu, s výjimkou všech dalších nákladů.
- 20 Kvalifikace pojmu „výdaje na vzdělávání“ se vzhledem k jeho autonomní povaze odvíjí od samotné povahy a podstatných znaků výdaje, jenž má být nahrazen (rozsudek ze dne 8. září 2011, Bovagnet v. Komise, F-89/10, EU:F:2011:129, bod 22).
- 21 Tribunál se proto nedopustil nesprávného právního posouzení, když zkoumal povahu a podstatné znaky výdajů uplatňovaných navrhovateli, aby určil, zda je lze kvalifikovat jako „poplatky za zápis a docházku do školských zařízení“ podléhajících poplatku.
- 22 Tribunál se rovněž nedopustil nesprávného právního posouzení, když odkázal na oběžník č. 4516, který obsahuje informace o právní úpravě platné ve Francouzském společenství Belgie, týkající se bezplatného přístupu k povinnému vzdělávání.
- 23 V této souvislosti navrhovatelé nepopírají, že mezinárodní škola Le Verseau a Athénée Ganenou nepožadují poplatky za zápis a docházku. Tato skutečnost postačuje k vyloučení těchto škol z okruhu školských zařízení podléhajících poplatku ve smyslu čl. 3 odst. 1 přílohy VII služebního řádu konkretizovaného článkem 3 OPU. Tribunál se tedy nedopustil nesprávného právního posouzení, když z toho v bodě 36 napadeného rozsudku vyvodil, že příspěvky požadované takovými třetími subjekty, jako jsou neziskové organizace, na základě účasti dětí na specifickém vzdělávacím plánu a nedotované

školní docházce do těchto škol, nepředstavují poplatky za zápis a docházku do těchto stejných škol a nelze je kvalifikovat jako „výdaje na vzdělávání“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 přílohy VII služebního řádu konkretizovaného článkem 3 OPU.

- 24 Vzhledem k těmto skutečnostem Tribunál v bodě 40 napadeného rozsudku správně konstatoval, že příspěvky zaplacené dotčeným neziskovým organizacím nemohou být kvalifikovány jako „výdaje na vzdělávání“. Představují totiž výdaje vyplývající z požadavků a činností spojených se specifickým vzdělávacím programem a nedotovanou školní docházkou do dotčených škol, a musí být považovány za „další náklady spojené s naplňováním vzdělávacího programu navštěvovaného školského zařízení“ ve smyslu čl. 3 druhého pododstavce OPU, které nejsou na základě téhož ustanovení pokryty příspěvky na vzdělávání B.
- 25 První důvod kasačního opravného prostředku tedy není opodstatněný.

Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 26 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku zpochybňují navrhovatelé body 45 a 46 napadeného rozsudku, v nichž Tribunál zaprvé připomněl, že nelze konstatovat porušení zásady ochrany legitimního očekávání, když nejsou konkrétní, nepodmíněná a shodující se ujištění ze strany orgánu v souladu s ustanoveními služebního řádu, a zadruhé pro úplnost uvedl, že z podkladů ve spisu, a konkrétně z formuláře sestaveného administrativou Parlamentu pro školy vůbec nevyplývá, že by tato administrativa navrhovatelům poskytla konkrétní, nepodmíněná a shodující se ujištění.
- 27 Navrhovatelé poukazují na to, že na závěry učiněné v napadeném rozsudku má dopad věcná nesprávnost, neboť v projednávaném případě se nejednalo o otázku, zda předmětný formulář může prokázat existenci poplatku za zápis, ale o ověření toho, zda již po tolik let ustálená praxe Parlamentu, kterou jiné unijní orgány nezpochybňují, nepředstavuje spíše jasné, shodující se a nepodmíněné ujištění ze strany administrativy.
- 28 Parlament zpochybňuje, že došlo k věcné nesprávnosti.

Závěry Soudního dvora

- 29 Je třeba uvést, že navrhovatelé napadají důvod napadeného rozsudku uvedený pro úplnost, aniž zpochybňují judikaturu, podle níž přísliby učiněné administrativou orgánu vůči úředníkovi, které nezohledňují ustanovení služebního řádu, nemohou u osoby, které jsou určeny, vzbuzovat legitimní očekávání (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 16. listopadu 1983, Thyssen v. Komise, 188/82, EU:C:1983:329, bod 11, a ze dne 6. února 1986, Vlachou v. Účetní dvůr, 162/84, EU:C:1986:56, bod 6).
- 30 Z toho vyplývá, že i kdyby byl druhý důvod kasačního opravného prostředku opodstatněný, nemohl by vést ke zrušení napadeného rozsudku. Tento důvod je tedy irelevantní, a musí být proto zamítnut.

Ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 31 V rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku zpochybňují navrhovatelé body 47 a 48 napadeného rozsudku, v nichž Tribunál prohlásil za nepřípustné jejich argumenty, že změna v administrativní praxi je v rozporu se zásadou právní jistoty, z důvodu, že nebyly uvedeny ve stížnosti, a není tedy v souladu s pravidlem shody mezi předcházející administrativní stížností a žalobou. Navrhovatelé tvrdí, že jejich argument je odpovědí na odůvodnění, které Parlament poprvé uvedl v odpovědi na jejich stížnost.
- 32 Podle tvrzení Parlamentu vycházel důvod uvedený navrhovateli ve stížnosti, jímž poukazovali na změnu administrativní praxe, z porušení zásady ochrany legitimního očekávání. Rozhodnutí ze dne 17. a 19. listopadu 2015, která obsahovala vyjádření k tomuto důvodu, se podle jeho tvrzení opírala o ustálenou judikaturu, podle níž nemůže pouhá okolnost, že byl příspěvek na vzdělání vyplácen po dobu několika let, postačovat k tomu, aby se zaměstnanci mohli dožadovat dodržení této zásady. Ustanovení, která upravují přiznání tohoto příspěvku, totiž výslovně stanoví, že tento příspěvek podléhá každoročnímu vyhodnocování, a může se tedy rok od roku měnit nebo být i zrušen. Odkaz na každoroční vyhodnocování příspěvku na vzdělání tedy není podle tvrzení Parlamentu novým důvodem, ale argumentem v reakci na zpochybnění ze strany navrhovatelů, kteří měli ohledně této otázky informace k dispozici, takže mohli důvod vycházející z porušení právní jistoty uvést ve své stížnosti.

Závěry Soudního dvora

- 33 Jak uvedla generální advokátka v bodě 60 svého stanoviska, prohlášení Parlamentu, že příspěvek na vzdělání podléhá každoročnímu hodnocení, bylo učiněno na podporu jeho argumentu, podle něhož navrhovatelům neposkytl konkrétní a nepodmíněná ujištění, pokud jde o poskytnutí příspěvku na vzdělání.
- 34 Toto prohlášení bylo tedy odpovědí na důvod vycházející z porušení zásady ochrany legitimního očekávání uvedený navrhovateli v jejich stížnosti a nepředstavovalo odůvodnění rozhodnutí ze dne 17. a 19. listopadu 2015, které se objevilo až ve fázi odpovědi na stížnosti.
- 35 Z toho vyplývá, že třetí důvod kasačního opravného prostředku není opodstatněný.

Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 36 Prostřednictvím svého čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelé zpochybňují bod 56 napadeného rozsudku. Domnívají se, že Tribunál porušil povinnost odůvodnění, když prohlásil za irelevantní první část jejich třetího žalobního důvodu, v níž poukazovali na skutečnost, že rodiče, kteří jsou úředníky jiných orgánů, získali náhradu výdajů na vzdělávání pro děti zapsané ve stejných školách jako jejich děti, ale i tím, že se nevyjádřil k porušení článku 22 Listiny základních práv Evropské unie, ačkoli na ně bylo u Tribunálu poukázáno. Tvrdí, že podle článku 1a služebního řádu mají úředníci při uplatňování služebního řádu nárok na rovné zacházení, což vyžaduje, aby byl služební řád v celé Unii všeobecně vykládán autonomním a jednotným způsobem. V rozhodnutích ze dne 17. a 19. listopadu 2015 přitom Parlament uvedl, že okolnost, že rodiče pracující v Evropské komisi získávají vždy náhradu výdajů na vzdělávání svých dětí zapsaných v mezinárodní škole Le

Verseau a Athénée Ganenou, nespočívá na nerovném zacházení, ale spíše na skutečnosti, že „každý orgán má oprávnění k samosprávě, které mu umožňuje autonomně využít svůj prostor při výkladu ustanovení služebního řádu“.

- 37 Navrhovatelé tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když nezkoumal, zda je zdůvodnění uvedené Parlamentem ohledně své diskreční pravomoci při výkladu legislativního ustanovení obsaženo ve služebním řádu a zda je v souladu se zásadou rovného zacházení.
- 38 Parlament zpochybňuje opodstatněnost čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku.

Závěry Soudního dvora

- 39 Je třeba konstatovat, že navrhovatelé vznášejí námitky proti závěru Tribunálu obsaženému v bodě 56 napadeného rozsudku, ale nezpochybňují judikaturu, o kterou Tribunál své konstatování opřel, a která je uvedena v bodě 55 následovně:

„Podle ustálené judikatury však platí, že úředník ani dočasný zaměstnanec nemohou uplatňovat protiprávnost k získání výhody. Dodržování zásady rovného zacházení musí být totiž v souladu s dodržováním zásady legality, podle níž se nikdo nemůže ve svůj prospěch dovolávat protiprávnosti, k níž došlo ve prospěch jiné osoby (rozsudky ze dne 4. července 1985, Williams v. Účetní dvůr, 134/84, EU:C:1985:297, bod 14; ze dne 2. června 1994, Účetní dvůr v. Parlament, C-326/91 P, EU:C:1994:218, body 51 a 52, a ze dne 1. července 2010, Časta v. Komise, F-40/09, EU:F:2010:74, bod 88).“

- 40 Odkaz na tuto judikaturu byl přitom dostatečný k odůvodněné odpovědi na žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovného zacházení.
- 41 Tento odkaz odůvodnil rovněž rozhodnutí ze dne 17. a 19. listopadu 2015, když měl tento orgán za to, že vyplacení příspěvku na vzdělání požadovaného navrhovatelem porušuje čl. 3 odst. 1 přílohy VII služebního řádu, což je mimo jiné potvrzeno tímto rozsudkem.
- 42 Stran článku 22 Listiny základních práv Evropské unie je třeba konstatovat, že jej navrhovatelé ve své žalobě na neplatnost pouze zmínili, ale neuvedli žádný žalobní důvod vycházející z porušení tohoto ustanovení, k němuž by se musel Tribunál vyjádřit.
- 43 Z toho vyplývá, že čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku není opodstatněný.
- 44 Vzhledem k tomu, že všechny důvody kasačního opravného prostředku jsou neopodstatněné, musí být kasační opravný prostředek zamítnut.

K nákladům řízení

- 45 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný. Podle čl. 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 tohoto jednacího řádu, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 46 Vzhledem k tomu, že Parlament požadoval náhradu nákladů řízení a navrhovatelé neměli ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedeným uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl takto:

- 1) **Kasační opravný prostředek se zamítá.**
- 2) **Irit Azoulay, Andrewu Borehamovi, Mirje Bouchard a Darrenu Nevillovi se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.